

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Pia Christi jam flagellati ad homines querimonia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

fido, nullum esse impetum carnis, mundi, dæ-
 monis tam validum, quem non sustinere; nul-
 lum vitium tam altè radicatum, quod non extir-
 pare; nullum peccatum tam importunum, quod
 non declinare; nullam virtutem tam arduam,
 quam non acquirere; nullum donum tam ex-
 cellens, quod non consequi possim, meritis tuis
 per gratiam tuam mihi applicatis; imò quia de-
 didisti mihi omnia tua, jam certissimè spero, quia
 omnia jam possum per te. Spero igitur tuo illo
 sanguine tam copiosè pro me effuso, reserandas
 mihi portas Regni tui. Cupio igitur ossibus
 meis omnibus insculpi, & sanguine è venis meis
 Ps. 141. 6 hausto, obsignari hæc verba: *Deus meus, tu es
 spes mea.*

§. III.

*Pia Christi jam flagellati ad homines
 querimonia.*

Superest tertius funiculus, quo Christo te ad
 columnam adstringas, Charitas. Quo ut sic
 te constringas, ut nullus te possit ab eo separare,
 illum nunc inducam ad te loquentem, quem
 modò spectasti pro te patientem. Christus à
 planta pedis usque ad verticem capitis, jam vix
 aliud quàm unum vulnus, sanguinolentos ocu-
 los à columna ad te retorquens, hisce amabili-
 bus verbis, plenus ipse amore alloquitur, quibus
 Gen. 27. alloquebatur olim filium suum primogenitum
 23. Esau, Isaacus: *Et tibi ultra hæc, fili mi, quid faciam?*
 Christi Fuit, fili mi, tempus, quando non eras, & tamen
 in nos etiam tunc amor meus tecum erat: & qui non
 amor. eras, & ab æterno nihil fueras, cœpisti esse per
 me

me, & ex me. Vix esse cœperas, & mox perieras, quia in peccatis conceptus, totus & in peccatis natus, hæres eras gehennæ, quia filius iræ: sed per me adoptatus in filium gratiæ, factus es & meæ cohæres gloriæ. *Et tibi ultra hæc, fili mi, quid faciam?* Sed mox oblitus factoris tui, fugiebas vagus à facie mea, & ambulabas per viam latam, quæ ducit ad perditionem; perdens te, & alios tecum; sed ut perditum quærerem, descendi de cœlo, & ingressus locum hunc horroris, & vastæ solitudinis, cucurri in sudore vultus mei, ut te, qui ut ovis errabas, reducerem ad ovile, & deducerem per vias rectas: & sic pro tua salute laboravi, ac si ego futurus fuisset miser, nisi tu esses beatus. *Et tibi ultra hæc, fili mi, quid faciam?* Sicut mater unicum amat filium suum, ita ego te diligebam; & ideo dedi tibi omnia bona mea, & suscepi omnia mala tua; propter te factus homo, suscepi omnia, quæ erant infirmitatis humanæ: pro te esurivi & sitivi, jejunavi & vigilavi; amore tuî pertuli vincula & verbera, alapas & opprobria: deformatus est sanie vultus, offusi lachrymis oculi, lividæ genæ, evulsi capilli, cutis lacera, caro discissa, aperta venæ; patent viscera, hiant vulnera, totum corpus opertum est sanguine; ex ore, naribus, oculis, cruoris exundant rivi. Quidquid habeo, dedi; quidquid potui, pertuli; quidquid valui, feci. *Et tibi ultra hæc, fili mi, quid faciam?* Pater mi, quid tibi vis faciam? O Christe verè Deus Charitatis, scio quid à me velis, & quid à me ambis. Petis, quasi bonorum meorum indigens, cor tibi præberi. At vecors sim, & excors, si alio fine velim habere cor, quàm ut eo toto, te totum diligam, in omnibus, & super omnia; qui es summa mea felicitas,

2. Reg. II.
26.

tas, primum principium, ultimus finis, ex quo omnia, per quem omnia, in quo omnia: omnia enim, quæ sunt, & esse possunt, sunt veluti rivuli supremæ tuæ bonitatis, radii æterni tui luminis, scintillæ immensi tui amoris, & exiles particulæ infinitæ tuæ magnitudinis. Quid me juvet esse intellectu præditum, nisi ut te cognoscam? instructum voluntate, nisi ut te diligam? donatum memoriâ, nisi ut tuî semper reminiscar, nunquam obliviscar? O cur non habeo tantum amoris, quantum spiritus Seraphici, & omnes Cœlites! O utinam haberem tot corda, quot sunt in cœlo stellæ, in igne scintillæ, in aëre atomi, in mari guttæ, in terra pulveres, quot tua omnipotentia potest creare: ut omnibus illis te super omnia possem amare. Sed quando alius dignior amor nullus est, qui possit meritis & magnitudini tuæ par esse, quàm amor tuus æternus, infinitus, & ejusdem tecum naturæ, eum tibi, Deus meus, offero. Tu te ama, quantum es amabilis, mihi autem da te tantum amare, quantum ab aliquo possis amari,
 ô Amor amoris mei.

